

ה"ת 26680/05/14 - מוניר טאהא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 26680-05-14 טאהא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
מבקש מוניר טאהא
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפניי בקשה להחזרת רכב מס' 85-107-64 (להלן - "הרכב"), שנתפס ע"י המשיבה במסגרת ת.פ. 3107-04-14 (להלן - "התיק הפלילי").

המבקש טוען כי הוא הבעלים של הרכב וכך הוא רשום גם במשרד הרישוי, וכי הרכב נתפס בגין עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים מתושבי האזור ובשל נהיגה בזמן פסילה ע"י אחר, הוא הנאשם בתיק הפלילי (להלן - "הנאשם").

בתמצית הדברים אציין, כי לגרסת המבקש אין לו יד ורגל בביצוע העבירות המיוחסות לנאשם בתיק הפלילי, ומכל מקום הוא לא ידע אודות כוונתו של האחרון לבצע עבירות כלשהן באמצעות רכבו ולא הסכים לביצוען.

לעומת זאת טוענת המשיבה, כי היא חולקת על טענת המבקש לפיה הוא הבעלים של הרכב, ולדידה, הרישום במשרד הרישוי הוא דקלרטיבי בלבד, ובפועל, מכלול הראיות מצביע על כך כי המבקש והנאשם בתיק הפלילי הם בעלים משותפים ברכב אשר משמש לקידום עסקיהם המשותפים.

המשיבה הוסיפה וטענה, כי אין זו הפעם הראשונה שבה הנאשם בתיק הפלילי נתפס כשהוא נוהג ברכב של המבקש (רכב אחר) ומבצע באמצעותו עבירות דוגמת העבירות המיוחסות לו בתיק הפלילי, שהן הסעת שב"חים ונהיגה בזמן פסילה, אלא שבמקרה הקודם כאשר נתפס הרכב האחר המדינה הסכימה לשחררו חזרה לידי המבקש.

לאחר ששקלתי טענות הצדדים, נחה דעתי לקבל את הבקשה אם כי בתנאים.

ראשית כל אבקש להבהיר, כי ב"כ המשיבה לא ביקש לחקור את המבקש על תצהירו, ולכן נקודת המוצא היא שתוכן התצהיר בדבר בעלות המבקש על הרכב וחוסר ידיעתו לגבי מעשיו של הנאשם ברכב, לא נסתר.

ב"כ המשיבה הגיש את ההודעות שנגבו מהמבקש ומהנאשם במסגרת החקירה המשטרתית על מנת לבסס את עילת התפיסה ועילת החילוט בבוא היום.

מהודעת המבקש עולה, כי ביום שקדם לביצוע העבירות ע"י הנאשם הוא ביקר בביתו של הנאשם והגיע לשם באמצעות הרכב נשוא הדיון, אך כשביקש לצאת הוא גילה שרכבו חסום ע"י רכב אחר, ומאחר שביתו נמצא במרחק של כ-200 מ' מאותו מקום, הוא השאיר את רכבו שם וחזר רגלית. למחרת בבוקר, התקשר המבקש לנאשם על מנת שיביא לו את הרכב, אך הנאשם מסר לו שיביא אותו בעוד שעתיים.

הנאשם בתורו מסר בחקירתו, כי בלילה שקדם לתפיסת הרכב המבקש ביקר אצלו, ומאחר שרכבים אחרים חסמו את רכבו, המבקש השאיר את הרכב שם. למחרת היום, התקשר אליו המבקש וביקש לקחת את הרכב, אך מאחר שהנאשם היה עם הרכב מחוץ לכפר, הוא מסר למבקש, כי הוא יצא עם הרכב ובמענה לכך השיב לו המבקש, שזה בסדר וכי יחכה לו.

מהודעות אלה ניתן להתרשם מקיומה של סתירה מהותית בגרסאות של המבקש ושל הנאשם, שכן בעוד המבקש טוען כי לא נתן רשות לנאשם לנסוע ברכב ואפילו לא ידע שהוא נסע ברכבו, טוען הנאשם כי הוא הודיע למבקש שיצא כבר עם הרכב ובמענה לכך ענה לו המבקש, שזה בסדר והוא יחכה לו.

סתירה זו פוגמת לכאורה במידה מסוימת באמינות גרסתו של המבקש, אך לצד זאת אין להתעלם מההסבר שמסר הסניגור בטיעונו לגבי סתירה זו ועיקרו שגם אם המבקש ידע שהנאשם משתמש ברכב, הרי שידיעה זו הייתה רק בדיעבד, אחרי שהנאשם יצא כבר עם הרכב.

מכל מקום, לנוכח העובדה כי ההודעות של המבקש והנאשם במשטרה אינן מבססות באופן איתן את הטענה כי המבקש ידע אודות השימוש האסור שהנאשם עומד לבצע ברכבו או את הטענה כי המבקש הסכים באופן כלשהו לשימוש האסור ברכבו, ולנוכח תוכן התצהיר של המבקש שלא נסתר, הרי כל מה שיש בפניי הוא אותה סתירה אליה התייחסתי מקודם, שספק אם על בסיסה בלבד ניתן יהיה להוכיח את עמדת המשיבה.

לצד זאת, יש לזכור כי כנגד המבקש לא הוגש כתב אישום כלשהו בנוגע למעורבות שלו בביצוע העבירות בהן הואשם הנאשם בתיק הפלילי.

לפיכך, איני מוצאת הצדקה להמשך תפיסת הרכב. דבריי לעיל ביחס לעוצמת התשתית הראייתית באשר להסכמת או לידיעת המבקש לביצוע העבירות על ידי הנאשם בתיק הפלילי, משליכים מטבע הדברים גם על מהות התנאים שלפיהם יש לשחרר את הרכב ולמידת ההכבדה שלהם על המבקש.

באיזון הראוי, ועל מנת לאפשר למשיבה למצות את בקשתה לחילוט הרכב וכן על מנת להבטיח השארת הרכב כמוצג

בתיק הפלילי אשר הוגש כנגד הנאשם, אני מורה על החזרת הרכב לידי המבקש לאחר מילוי התנאים שלהלן:

1. אני אוסרת על המבקש לבצע כל דיספוזיציה ברכב עד סיום הדיון בתיק הפלילי שמספרו 3107-04-14 לרבות ההכרעה בבקשת החילוט.
2. אני מורה על רישום עיקול זמני על הרכב במשרד הרישוי לטובת המדינה עד סיום הדיון בתיק הפלילי שמספרו 3107-04-14 לרבות ההכרעה בבקשת החילוט.
3. המבקש יחתום על ערבות עצמית בסכום של 30,000 ₪ להבטחת האמור בסעיף 1 לעיל.

אין צו בגין הוצאות.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ד, 26 יוני 2014, בהעדר הצדדים.